

Sygn. akt VII U 1299/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: referent stażysta Barbara Zielazna

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2015 r. w Gdańsku

sprawy K. B.

działającego przez opiekuna prawnego I. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty socjalnej

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 15 maja 2014 r. nr (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawcy K. B. prawa do renty socjalnej z uwagi na fakt, iż komisja lekarska pozwanego orzeczeniem z dnia 12 maja 2014 r. uznała, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł ubezpieczony wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty socjalnej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zaprezentowaną w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. B., urodzony w dniu (...), w dniu 07 lutego 2014 r. złożył w organie rentowym wniosek o rentę socjalną.

Wnioskodawca w dniu 22 czerwca 2011 r. ukończył Gimnazjum w M..

Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku ubezwłasnowolnił całkowicie z powodu niedorozwoju umysłowego uczestnika postępowania K. B. urodzonego w dniu (...) w M., syna J. i I. z d. (...).

Postanowieniem z dnia 18 marca 2014 r. o sygn. akt I Ns 145/13 Sąd Rejonowy w Malborku ustanowi opiekę dla całkowicie ubezwłasnowolnionego K. B. (pkt I), obowiązki opiekuna powierzył I. L. zamieszkałej w M. przy ul. (...) (pkt II), zobowiązał opiekuna do składania półrocznych sprawozdań z opieki, przy czym termin pierwszego sprawozdania wyznaczyć na dzień 30 kwietnia 2014 r.

(pkt IV) oraz zwolnił opiekuna od sporządzania spisu inwentarza majątku całkowicie ubezwłasnowolnionego (pkt IV).

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2012 r. pozwany organ rentowy odmówił skarżącemu prawa do renty socjalnej z uwagi na niespełnienie warunków nabycia przedmiotowego świadczenia.

Od przedmiotowej decyzji ubezpieczony nie odwołał się .

Z uwagi na złożenie w dniu 7 lutego 2014r. ponownego wniosku , stan zdrowia ubezpieczonego oceniany był przez lekarza orzecznika pozwanego, który orzeczeniem z dnia 28 marca 2014 r., po zasięgnięciu opinii specjalistycznej konsultanta pozwanego psychologa, rozpoznając u wnioskodawcy upośledzenie umysłowe lekkie uznał, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2014 r. pozwany organ rentowy odmówił skarżącemu prawa do renty socjalnej z uwagi na fakt, że lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 28 marca 2014 r. uznał, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Ubezpieczony wniósł sprzeciw od opinii wydanej przez lekarza orzecznika pozwanego. W związku z powyższym stan zdrowia wnioskodawcy był oceniany przez komisję lekarską pozwanego, która orzeczeniem z dnia 12 maja 2014 r. rozpoznając u skarżącego upośledzenie umysłowe lekkie uznała, że stan zdrowia skarżącego nie czyni go całkowicie niezdolnym do pracy.

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 15 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawcy K. B. prawa do renty socjalnej z uwagi na fakt, iż komisja lekarska pozwanego orzeczeniem z dnia 12 maja 2014 r. uznała, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe: wniosek ubezpieczonego z dnia 07 lutego 2014 r. – k. 1-2, świadectwo ukończenia gimnazjum – k. 10, decyzja pozwanego z dnia 10 kwietnia 2012 r. – k. 12, opinia lekarza orzecznika pozwanego z dnia 28 marca 2014 r. – k. 22 dokumentacji lekarskiej oraz k. 6, sprzeciw wnioskodawcy – k. 13 dokumentacji lekarskiej, opinia komisji lekarskiej z dnia 12 maja 2014 r. – k. 24 dokumentacji lekarskiej oraz k. 11, decyzja pozwanego z dnia 15 kwietnia 2014 r. , decyzja pozwanego z dnia 15 maja 2014 r. – k. 7,

Okoliczności bezsporne, vide: akta sprawy: postanowienie Sądu Rejonowego w Malborku – k. 4,

Celem ustalenia, czy stan zdrowia strony czyni ją całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: a. przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub do momentu jej ukończenia - przy czym przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy należy ustalić: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowości przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychiczne, datę powstania ustalonego stopnia niezdolności do pracy, trwałość lub przewidywany okres niezdolności do pracy – konieczne były wiadomości specjalne, zatem Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych: psychologa oraz psychiatry.

postanowienie Sądu z dnia 04 listopada 2014 r.- k. 15 akt sprawy

Biegli sądowi rozpoznali u skarżącego następujące schorzenia:

1. lekkie upośledzenie umysłowe
2. zaburzenia zachowania upośledzające sprawność ustroju

W sporządzonej opinii biegli sądowi psycholog oraz psychiatra wyjaśnili, że stan psychiczny skarżącego w ostatnich latach jest stabilny, bez objawów psychotycznych oraz zaburzeń nastroju. W ocenie biegłych w przypadku skarżącego nie doszło do istotnych zmian w stanie psychicznym badanego w stosunku do roku 2012, kiedy organ rentowy nie uznał go za całkowicie niezdolnego do pracy. Biegli podkreślili przy tym, że zaburzenia osobowości i zachowania z nadreaktywnością emocjonalną zaburzają funkcjonowanie społeczne badanego, ale nie czynią go całkowicie niezdolnym do pracy. Zdaniem biegłych wnioskodawca może wykonywać proste prace, adekwatne do wykształcenia, które uzyskał. Biegli nie potwierdzili rozpoznania umiarkowanego upośledzenia umysłowego, które było podstawą ubezpieślenia ubezpieczonego. Mając na uwadze powyższe biegli uznali, że rozpoznane u wnioskodawcy zaburzenia stanu psychicznego nie czynią go całkowicie niezdolnym do pracy.

dowód, vide akta sprawy: opinia biegłych sądowych psychologa oraz psychiatry- k. 29-32

W piśmie procesowym z dnia 12 marca 2015 r. pozwany organ rentowy wyjaśnił, że nie zgłasza zastrzeżeń do sporządzonej opinii sadowo – psychiatrycznej.

Opiekun prawny strony, nie wniósł zastrzeżeń do opinii.

dowód, vide akta sprawy: pismo procesowe pozwanego z dnia 12 marca 2015 r.- k. 46

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w aktach rentowych pozwanego oraz dokumentacji lekarskiej ZUS, których prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności.

Opinie wydane w sprawie przez biegłych sądowych powołanych w sprawie zostały sporządzone w sposób rzeczowy i konkretny, zawierają jasne, logiczne i przekonujące wnioski. Zostały one uzasadnione w sposób wyczerpujący i zgodny z wiedzą medyczną posiadaną przez biegłych, dlatego też Sąd w pełni je podzielił. Opinie te zostały wydane po analizie przedłożonej przez ubezpieczonego dokumentacji lekarskiej i w oparciu o wyniki badań znajdujące się w aktach ZUS i w aktach niniejszej sprawy. Wyczerpująco zostało opisane stwierdzone u ubezpieczonego schorzenie i ich wpływ na jego zdolność do pracy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłych, uznając, iż stanowią one wiarygodną podstawę do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), dalej: ustawa rentowa, renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Zgodnie z ust. 2 ustawy osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Stosownie do treści art. 5 powołanej ustawy rentowej, ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje obecnie lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej "lekarzem orzecznikiem", na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013, 1440 j.t.).

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2 ustawy osobą całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy zaś jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Z brzmienia art. 12 ustawy wyraźnie wynika, że do stwierdzenia niezdolności do pracy nie jest wystarczające samo występowanie naruszenia sprawności organizmu (choroby), lecz jednocześnie naruszenie to musi powodować całkowitą lub częściową utratę zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, nie rokując odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

W niniejszej sprawie sporna między stronami była wyłącznie ocena stanu zdrowia ubezpieczonego i jego zdolności do zatrudnienia. Pozostałe przesłanki niezbędne do nabycia dochodzonego świadczenia nie stanowiły przedmiotu sporu pomiędzy stronami.

Opinie powołanych w sprawie biegłych sądowych potwierdziły stanowisko Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 12 maja 2014 r. w zakresie braku niezdolności do pracy ubezpieczonego. Potwierdziły tym samym podstawową przesłankę, na której oparł się pozwany wydając decyzję w dniu 15 maja 2014 r. odmawiającą ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej.

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się na opiniach sporządzonych przez powołanych w sprawie biegłych – specjalistów z zakresu medycyny adekwatnych do występujących u odwołującego się schorzeń.

Zważyć zatem należy, że biegli sądowi psychiatra oraz psycholog w sporządzonej opinii wyczerpująco, spójnie oraz logicznie wyjaśnili, że stan psychiczny skarżącego jest stabilny, bez objawów psychotycznych oraz zaburzeń nastroju. Biegli podkreślili przy tym, że zaburzenia osobowości i zachowania z nadreaktywnością emocjonalną zaburzają wprawdzie funkcjonowanie społeczne badanego, ale nie czynią go całkowicie niezdolnym do pracy. W związku z powyższym uznali, że wnioskodawca może wykonywać proste prace, adekwatne do wykształcenia, które uzyskał.

Nie bez znaczenia dla istoty przedmiotowej sprawy pozostaje fakt, że w toku postępowania badający stan zdrowia skarżącego biegli nie rozpoznali umiarkowanego upośledzenia umysłowego, które było podstawą ubezwłasnowolnienia wnioskodawcy.

Nie uszło uwadze Sądu, że powyższa opinie nie zostały zakwestionowane przez strony. Pozwany organ oświadczył, że nie wnosi zastrzeżeń do opinii .

Również ubezpieczony nie podważył zasadności przedmiotowej opinii , bowiem nie wniósł do niej zarzutów, mimo że o takim prawie niewątpliwie jego opiekun prawny został przez Sąd pouczony.

(zarządzenie Sądu z dnia 9 marca 2015 r. - k. 41 akt sprawy, pismo skierowane do strony – k. 42, potwierdzenie odbioru – k. 45) . Na wyznaczoną zaś rozprawę ubezpieczony oraz jego opiekun stawili się dopiero po ogłoszeniu wyroku.

Z uwagi na powyższe , nie znalazł Sąd podstaw do podważenia opinii biegłych .

Podkreślić należy także, że specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd – który nie posiada wiadomości specjalnych – tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen .

W tym zakresie wnioski opinii biegłych psychiatry i psychologa są zarówno stanowcze, jak i właściwie uzasadnione.

Wobec powyższego uznać należało, że wnioskodawca nie spełnia jednej z łącznie wymaganych przesłanek, niezbędnych do nabycia dochodzonego świadczenia, a mianowicie przesłanki całkowitej niezdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego.

SSO Elżbieta Zabrocka